

BESLUT

RÅDETS BESLUT

av den 13 juli 2010

i enlighet med artikel 140.2 i fördraget om Estlands införande av euron den 1 januari 2011

(2010/416/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt (fördraget), särskilt artikel 140.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska kommissionens rapport,

med beaktande av Europeiska centralbankens rapport,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska rådets överläggningar,

med beaktande av rekommendationen från de rådsmedlemmar som företräder medlemsstater som har euron som valuta, och

av följande skäl:

- (1) Den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen (EMU) inleddes den 1 januari 1999. Genom beslut 98/317/EG ⁽¹⁾ beslutade rådet, vid sitt möte i Bryssel den 3 maj 1998, i sin sammansättning av stats- eller regeringschefer att Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrike, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Portugal och Finland uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa den gemensamma valutan den 1 januari 1999.
- (2) Genom beslut 2000/427/EG ⁽²⁾ beslutade rådet att Grekland uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa den gemensamma valutan den 1 januari 2001. Genom beslut 2006/495/EG ⁽³⁾ beslutade rådet att Slovenien uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa den gemensamma

valutan den 1 januari 2007. Genom beslut 2007/503/EG ⁽⁴⁾ och 2007/504/EG ⁽⁵⁾ beslutade rådet att Cypern och Malta uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa den gemensamma valutan den 1 januari 2008. Genom beslut 2008/608/EG ⁽⁶⁾ beslutade rådet att Slovakien uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa den gemensamma valutan den 1 januari 2009.

- (3) Enligt punkt 1 i protokollet om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland fogat till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen anmälde Förenade kungariket till rådet att det inte avsåg att gå över till den tredje etappen i EMU den 1 januari 1999. Denna anmälan har därefter inte ändrats. I enlighet med punkt 1 i det till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om vissa bestämmelser angående Danmark och det beslut som fattades av stats- och regeringscheferna i Edinburgh i december 1992 anmälde Danmark till rådet att landet inte kommer att delta i den tredje etappen av EMU. Danmark har inte begärt att det förfarande ska inledas som avses i artikel 140.2 i fördraget.

- (4) Sverige har genom beslut 98/317/EG undantag enligt artikel 139.1 i fördraget. Enligt artikel 4 i 2003 års anslutningsakt är Republiken Tjeckien, Estland, Lettland, Litauen, Ungern och Polen medlemsstater med undantag enligt definitionen i artikel 139.1 i fördraget. I enlighet med artikel 5 i 2005 års anslutningsakt är Bulgarien och Rumänien medlemsstater med undantag enligt definitionen i artikel 139.1 i fördraget.

- (5) Europeiska centralbanken (ECB) inrättades den 1 juli 1998. Det europeiska monetära systemet ersattes med en växelkursmekanism som inrättades genom Europeiska rådets resolution av den 16 juni 1997 om införande

⁽¹⁾ EGT L 139, 11.5.1998, s. 30.

⁽²⁾ EGT L 167, 7.7.2000, s. 19.

⁽³⁾ EUT L 195, 15.7.2006, s. 25.

⁽⁴⁾ EUT L 186, 18.7.2007, s. 29.

⁽⁵⁾ EUT L 186, 18.7.2007, s. 32.

⁽⁶⁾ EUT L 195, 24.7.2008, s. 24.

av en växelkursmekanism i tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen ⁽¹⁾. Förfaranden för en växelkursmekanism under etapp tre av den ekonomiska och monetära unionen (ERM II) fastställdes i ett avtal av den 16 mars 2006 mellan ECB och de nationella centralbankerna i medlemsstaterna utanför euroområdet avseende operativa förfaranden för en växelkursmekanism under etapp tre av den ekonomiska och monetära unionen ⁽²⁾.

(6) I artikel 140.2 i fördraget fastställs förfaranden för att upphäva de berörda medlemsstaternas undantag. Minst en gång vartannat år, eller på begäran av en medlemsstat med undantag, ska kommissionen och ECB rapportera till rådet enligt förfarandet i artikel 140.1 i fördraget. De senaste ordinarie konvergensrapporterna från kommissionen och ECB antogs i maj 2010.

(7) Medlemsstaternas nationella lagstiftning, inklusive de nationella centralbankernas stadgar, ska vid behov anpassas för att säkerställa förenlighet med artiklarna 130 och 131 i fördraget och stadgan för ECB respektive Europeiska centralbankssystemet (ECBS-/ECB-stadgan). Kommissionens och ECB:s rapporter tillhandahåller en detaljerad bedömning av den estniska lagstiftningens förenlighet med artiklarna 130 och 131 i fördraget och ECBS-/ECB-stadgan.

(8) I enlighet med artikel 1 i protokoll nr 13 om konvergenskriterier (protokollet) innebär kriteriet för prisstabilitet enligt artikel 140.1 första strecksatsen i fördraget att en medlemsstat under en tid av ett år före granskningen ska uppvisa en hållbar prisutveckling och en genomsnittlig inflation som inte med mer än 1,5 procentenheter överstiger inflationen i de, högst tre medlemsstater som har uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet. När det gäller kriteriet för prisstabilitet ska inflationen mätas med hjälp av det harmoniserade indexet för konsumentpriser (HICP) som definieras i rådets förordning (EG) nr 2494/95 av den 23 oktober 1995 om harmoniserade konsumentprisindex ⁽³⁾. För att kunna bedöma kriteriet för prisstabilitet har en medlemsstats inflation beräknats som den procentuella förändringen av det aritmetiska medelvärde av tolv månadersindexet i förhållande till det aritmetiska medelvärde för tolv månadersindexet för den föregående perioden. I kommissionens och ECB:s rapporter beräknades referensvärdet som det enkla aritmetiska medelvärde av inflationen i de tre medlemsstater med bäst resultat i fråga om prisstabilitet plus 1,5 procentenheter.

Under ettårsperioden till och med mars 2010 beräknades inflationens referensvärde till 1,0 procent, med Portugal, Estland och Belgien som de tre medlemsstaterna med

bäst resultat i fråga om prisstabilitet. Dessas inflationstakt uppgick till -0,8, -0,7 respektive -0,1 procent. I den nuvarande situationen med en allmänt kraftig ekonomisk nedgång har flera länder perioder med negativ inflation, varför det framstår som befogat att till medlemsstaterna med bäst resultat inte räkna de länder vars genomsnittliga inflation avviker mycket från genomsnittsinflationen i euroområdet (0,3 % i mars 2010), i linje med prejudikatet i konvergensrapporten 2004. Det är nämligen inte rimligt att anse att dessa avvikare har bäst resultat i fråga om prisstabilitet och räknades de med, skulle detta inverka menligt på referensvärdet och därigenom på kriteriets rimlighet. I mars 2010 innebär detta att Irland inte räknas med, som är det enda land vars genomsnittliga inflation på tolv månadersbasis (-2,3 % i mars 2010) mycket avvek från euroområdets och andra medlemsstaters, vilket främst är en följd av den allvarliga ekonomiska nedgången.

(9) I enlighet med artikel 2 i protokollet ska kriteriet om den offentliga sektorns finanser enligt artikel 140.1 andra strecksatsen i fördraget innebära att medlemsstaten vid tidpunkten för granskningen inte får vara föremål för något beslut av rådet enligt artikel 126.6 i nämnda fördrag om att ett alltför stort underskott föreligger.

(10) I enlighet med artikel 3 i protokollet ska kriteriet om deltagande i Europeiska monetära systemets växelkursmekanism enligt artikel 140.1 tredje strecksatsen i nämnda fördrag innebära att kursrörelserna för en medlemsstats valuta utan allvarliga spänningar ska ha legat inom det normala fluktuationsutrymmet enligt Europeiska monetära systemets växelkursmekanism under minst de senaste två åren före granskningen. Särskilt ska medlemsstaten inte på eget initiativ ha devalverat sin valutas bilaterala centralkurs i förhållande till euron under denna period. Sedan den 1 januari 1999 ska bedömningen av hur väl växelkurskriteriet uppfylls ske inom ramen för ERM II. Kommissionen och ECB har i sina rapporter bedömningar av hur väl växelkurskriteriet uppfylls granskat tvåårsperioden till och med den 23 april 2010.

(11) I enlighet med artikel 4 i protokollet innebär kriteriet om konvergens i räntesatserna som avses i artikel 140.1 fjärde strecksatsen i fördraget att en medlemsstat under ett år före granskningen ska ha haft en genomsnittlig långfristig nominell räntesats som inte med mer än två procentenheter överstiger motsvarande räntesats i de, högst tre medlemsstater som har uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet. För kriteriet om konvergens i räntesatserna användes jämförbara räntor på tioåriga referensstatsobligationer. Estland tillhörde i mars 2010 de medlemsstater som uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet, men landet har inte någon harmoniserad långfristig referensstatsobligation eller

⁽¹⁾ EGT C 236, 2.8.1997, s. 5.

⁽²⁾ EUT C 73, 25.3.2006, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 257, 27.10.1995, s. 1.

jämförbart värdepapper som kan användas för att beräkna referensvärdet. För att bedöma i vilken utsträckning kriteriet om räntesatser uppfylls beräknades referensvärdet i kommissionens och ECB:s rapporter som det enkla aritmetiska medelvärdet av de nominella långfristiga räntesatserna i de två andra medlemsstater som uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet plus två procentenheter. Detta låg i linje med protokollets ordalydelse ("de högst tre medlemsstater som har uppnått de bästa resultaten"). Under ettårsperioden till och med mars 2010 blev referensvärdet på detta sätt 6,0 procent, dvs. den genomsnittliga räntesatsen i Portugal (4,2 %) och Belgien (3,8 %) plus två procent.

(12) I enlighet med artikel 5 i protokollet ska kommissionen tillhandahålla de uppgifter som ska användas vid bedömningen av konvergenskriteriets tillämpning. Kommissionen tillhandahöll uppgifter för utarbetandet av detta beslut. Uppgifter om de offentliga finanserna tillhandahölls av kommissionen efter medlemsstaternas rapportering per den 1 april 2010 i enlighet med rådets förordning (EG) nr 479/2009 av 25 maj 2009 om tillämpningen av protokollet om förfarandet vid alltför stora underskott som är fogat till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾.

(13) På grundval av rapporter från kommissionen och ECB om hur Estland fullgör sina förpliktelser när det gäller att förverkliga EMU drog kommissionen följande slutsatser:

a) Estlands nationella lagstiftning, inklusive den nationella centralbankens stadga, är förenlig med artiklarna 130 och 131 i fördraget och ECBS-/ECB-stadgan.

b) När det gäller Estlands uppfyllande av de konvergenskriterier som avses i de fyra strecksatserna i artikel 140.1 i fördraget kan följande konstateras:

— Den genomsnittliga inflationen i Estland under ettårsperioden till och med mars 2010 låg på -0,7 procent, vilket är klart lägre än referensvärdet, och den kommer troligen att understiga referensvärdet under de kommande månaderna.

— Med ett underskott i den offentliga sektorns finanser på 1,7 % av BNP under 2009 är Estland inte föremål för ett rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott.

— Estland har varit medlem i ERM II sedan den 28 juni 2004. Under tvåårsperioden till och med den 23 april 2010 har den estniska kronan inte drabbats av några allvarliga spänningar och så länge den deltagit i ERM II har den inte avvikit från dess centralkurs.

— Som en konsekvens av Estlands låga offentliga bruttoskuld finns det inga långfristiga statsobligationer eller andra jämförbara värdepapper som kan användas som referensvärde för en bedömning av varaktig konvergens i de långfristiga räntesatserna. På finansmarknaden förknippades Estland visserligen med ökade risker när krisen kulminerade, men landets utveckling under referensperioden och den vidare bedömningen av konvergensens varaktighet, inklusive Estlands finanspolitiska resultat och relativt flexibla ekonomi, leder till en positiv bedömning av Estlands uppfyllande av kriteriet om långfristiga räntesatser.

c) Mot bakgrund av bedömningen av förenligheten i rättsligt avseende och uppfyllandet av konvergenskriterierna samt med beaktande av de tillkommande faktorerna uppfyller Estland villkoren för att införa euron.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Estland uppfyller de nödvändiga villkoren för att införa euron. Estlands undantag enligt artikel 4 i 2003 års anslutningsakt ska upphävas från och med den 1 januari 2011.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 13 juli 2010.

På rådets vägnar

D. REYNDEERS

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 145, 10.6.2009, s. 1.